

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

16 In iustificationibus tuis meditabor: non ob[l]iuisca semones tuos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

16 In iustificationibus tuis meditabor,
non obliuiscar sermones tuos.

VERBVM meditabor, longè signifi- **Medita-**
cantius, & dulcius in Hebræa voce so- **bor** Hebr.
nat. **וּדְבַר**. Innuuit enim vox quan- **quasi de-**
dam delectationem, & propensionem af- **liciabor.**
fectiuam erga aliquid, in quo anima deli-
cietur. Vnde in Isaia dicitur. Vir Iuda ger- **Isa. 5.**
men delectabile: in quo scilicet compla-
cebat sibi, & oblectabatur Deus. Et in Pro-
uerbijs eadem voce Sapientia loquitur. **Prou. 8.**
Deliciæ meæ esse cum filijs hominum. Nec
vacat, quod aliqui obseruarunt, radices,
& voces duplicatas, cuiusmodi est hæc, em-
phasim quandam, & energiam peculiarem
habere: cuiusmodi est illud. Vbi nos ha-
bemus, Speciosus forma præ filijs homi- **Psal. 44.**
num, in Hebræo legitur reduplicata voce
מְדַבֵּר. Perinde est igitur, ac si dicat. Mā-
data tua castæ delitiæ meæ: in illis oble-
ctatus sum, & erga ea toto corde affectus. **Eccl. 6.**
Vnde & de Sapientia dicitur. In nouissi- **Eccl. 30:**
mis enim inuenies requiem in ea, & con-
uertetur tibi in oblectationem. Quam, vt
verum cordis gaudium, super omne oble-
ctamentum esse idem Sapiens asserit. Ad eò
autem lætitia hac spirituali afficitur ani-
ma, vt excedat Deo, sui que obliuiscatur. **Eccl. 5.**
Audi Ecclesiasten. Non satis, inquit, re-
cordabitur dierum vitæ suæ, eo quod Deus

N. 3. occu-

occupet delicijs cor eius. Ex quo illud efficitur, quod sequitur. Non obliuiscar sermones tuos. Qui enim obliuiscitur sui, sermonum Dei obliuisci non potest: quia à se tota in eos translata cura memoriam illorum continenter innouat, tum vt in illis oblectetur, tum vt illorum obseruatio, & exercitium nunquam intermittatur. O beatam obliuionem, qua quisque se ipsum à proprijs oculis auerit, & te Deum suum toto corde & recordatur, & amplectitur. Ibi enim perpetua memoria perpetuam etiam suauitatem, & oblectationem parit. Tum enim (inquit S. Paulinus) cum defecerit cor meum, & caro mea, id est, actus voluntatis, & fructus carnis meæ; tum iam, vt à corporeis nexibus liber, & à meo corde purgatus, dicere audeam, Deus cordis mei, & pars mea Deus in sæcula.

Qui obliuiscitur sui non potest & ei obliuisci.

Epist. 3. ad Sen.

¶ Ghimel, id est, Plenitudo.

Octonarius Tertius.

17 **R**etribue seruo tuo, viuifica me: & custodiam sermones tuos.

18 Reuela oculos meos: & considerabo mirabilia de lege tua.

19